

ISKRICA

OŠ LIJEPA NAŠA TUHELJ

ŠK.GOD. 2007./2008.

ISKRICA- List učenika OŠ Lijepa naša
Tuhelj

Tuhelj 54

telefon: 049/556- 218

IZDAVAČ:

OŠ Lijepa naša Tuhelj

TISAK:

PROFIL

UREDNIŠTVO:

Kristina Harapin, 5. raz.

Kristina Horak, 5. raz.

Sofija Iveković, 5. raz.

Mateja Karlo, 5. raz.

Josipa Mihelja, 5. raz.

Valentina Petrač, 5. raz.

Marija Magdalena Turčin, 7. raz.

Maja Vahtarić, 7. raz.

Manuela Glogoški, 8. raz.

Martina Ilić, 8. raz.

Valentina Kunšt, 8. raz.

Nikolina Pavlinić, 8. raz.

UČENICI SURADNICI:

Barbara Iveković, 6. a raz.

Ana Medvedec, 6. a raz.

Kristijan Kroflin, 6. b raz.

Mateja Petrinec, 6. b raz.

Valentina Posavec, 6. b raz.

Tin August Žažar, 6. b raz.

Ivan Kramarić, 8. raz.

Nikola Pleško, 8. raz.

LEKTORIRALE:

Brigita Radanović

Dijana Hohnjec

GRAFIČKA PRIPREMA:

Marko Smičić

Urednica:

Vlatka Matečić

NAKLADA:

300 primjeraka

Dragi naši vjerni čitatelji!
Još jedan broj Iskrice je pred
vama. U želji da nam svaki broj
donese nešto novo i dosad
neviđeno, trebalo nam je vre-
mena, još više strpljenja, a ma-
terijala i dobre volje ionako ima
kod nas Tuhljana uvijek dosta (o
čemu god da se radi).

Pa, da ne duljimo previše. Ako
ste ovo pročitali, znači da je
ovogodišnja Iskrice već u Vašim
rukama. Svaka Vam čast i veliko
hvala. A sada, izvalite sve četiri
u zrak i pustite da vas naš
školski časopis povede u nove
avanture.

Uredništvo

Riječ ravnateljice

Nova školska godina započela je veselim događajem. Nakon brojnih generacija Tuhelj je dočekaao početak polaganja kamena temeljca za športsku dvoranu te početak izgradnje. Veselimo se gledajući kako naša nova dvorana raste i raste.

Školska godina tradicionalno počinje brojnim događanjima u Krapini i Zlataru. Na manifestaciji „Kaj u pjesmi, riječi, slici i plesu“ Krapina 2007. predstavili smo se literarnim radom, Moj najdraži cvet, Matije Tramišaka, bivšeg učenika 8.r., učiteljica gđa Brigita Radanović. Za izložbu su odabrani likovni radovi učenika nižih razreda, Emilije Ilijaš, 2.r., učiteljica gđa Snježana Romić, Nikole Ricijaša, 3.r. učiteljica gđa Tanja Šurina te učenika 4.r. Ivane Mihalić, Matije Horvateka, Tee Podjaveršek i Petre Tušak, učiteljica gđa Pavica Iveković.

Već deset godina, škola se predstavlja na Zlatarskom festivalu, zahvaljujući marljivosti i kreativnosti gđina Armanda Slavičeka.

U listopadu smo obilježili u suradnji s Crkvom Dan kruha te Dječji tjedan, u suradnji s Društvom naša djeca.

Literarni radovi Martine Ilić, 8.r. i Lucije Iveković, 7.r., pohvaljeni su na Maloj nagradi Gjalski, učiteljica gđa Brigita Radanović.

Učenici 4.r. svake godine marljivo se pripremaju za kviz Nacional Geographica. I ove godine održao se u Varaždinu. U znanju su se natjecala ekipa u sastavu: Sandra Herceg, Lucija Kuhar i Tea Podjaveršek, učiteljica gđa Pavica Iveković.

Kraj godine obilježili smo posjetom Svetog Nikole, kvizom iz svih nastavnih područja te božićnom priredbom.

Sudjelovali smo u nagradnom natjecanju Državnog zavoda za nuklearnu sigurnost. Radovi učenika 7. r. Ana-Marije Pustišek i Marka Brozovića, ukrašavaju u kalendaru, koji Zavod izdaje, mjesece siječanj i srpanj. Kalendar su svi učenici škole dobili na poklon. Učiteljica gđa Milka Vincetić.

Kajkavska družina intenzivno radi na očuvanju naše tradicije. Početkom siječnja uz pomoć gđe Branke Pleško, gđe Zorice Petrine i naše tajnice gđe Marice Lunke svoj rad započele su vrijedne vezilje.

Na natjecanju Volim svoju obitelj, pohvaljen je rad Matije Horvateka, 4. r., učiteljica gđa Pavica Iveković.

Tijekom godine intenzivno smo sudjelovali u svim sportskim natjecanjima i zbivanjima.

Natjecali smo se u krosu, nogometu, rukometu, stolnom tenisu. Ipak najuspješniji smo bili u plivanju i šahu.

Zahvaljujući dugogodišnjem naporom i marljivom treniranju, Filip Ciglonečki, 8.r. uspješno promovira plivanje. Uz pomoć njegovih vrhunskih rezultata, muška plivačka ekipa koju još čine učenici 8.r., Josip Glogoški, Ivan Kramarić, Martin Turčin i Edgar Dominik Besednik, 7.r., zauzela je na županijskom natjecanju drugo mjesto. Drugo mjesto osvojila je i ženska ekipa, učenice 7.r. Sandra Bednjenec, Lucija Iveković i Marija Štivić. Učenice 7. r. odlične su šahistice. Nakon održanog županijskog natjecanja Lucija Iveković, Melanija Mihalić, Marija Štivić i Maja Vahtarić zauzele su izvanredno 8. mjesto na regionalnom natjecanju županija središnje Hrvatske.

Riječ ravnateljice

Kros su trčale djevojčice i dječaci u kategorijama 5. i 6. r. te 7. i 8. r. Sve ekipe postigle su zapažene rezultate.

Ekipu djevojčica 5. i 6. r. činile su Marija Mihalić, 6.a, Mateja Petrinec, 6.b, a posebno se istakla Valentina Posavec, 6.b.

U kategoriji dječaka 5. i 6. r. trčali su Ivan Barlović, 5.r., Mario Lončarić, 5.r., Filip Horvatin, 6.b., a posebno dobar rezultat imao je Marko Štih, 6.a.

Martina Ilić, 8.r., posebno se istakla u kategoriji djevojčica 7. i 8. r., a trčale su još Kristina Horvatek, 7.r., Lucija Ilić, 7.r. i Melanija Mihalić, 7.r.

Među dječacima 7. i 8.r. zapaženi rezultat ostvarili su učenici 8.r., Filip Ciglenečki, Ivan Kramarić, Martin Turčin, a vrlo dobar rezultat imao je Nikola Pleško.

Na županijskom nogometnom turniru naša ekipa je u svojoj kategoriji osvojila 3. mjesto. Igrali su učenici 8.r., Filip Ciglenečki, Josip Glogoški, Ivan Hercigonja, Ivan Kramarić, Nikola Pleško, Ivan Prekratić, Martin Turčin, Robert Šurina, Tomislav Zanoški i Kristijan Zanoški, 7.r.

U Zlatar Bistrici je održano županijsko natjecanje u rukometu, a ženska ekipa naše škole, Barbara Iveković, 6.a, Marija Mihalić, 6.a, Valentina Posavec, 6.b, Tea Barlović, 7.r., Sandra Bednjanec, 7.r., Lucija Iveković, 7.r., Melanija Mihalić, 7.r., Lucija Pavlinić, 7.r., Ana- Marija Pustišek, 7.r., Sandra Šoštar, 7.r., Martina Turčin, 7.r., osvojila je 3. mjesto.

Naša stolno- teniska ekipa je unutar svoje skupine, u vrlo jakoj konkurenciji osvojila 3. mjesto. Igrali su Kristijan Zanoški, 7.r., Ivan Kramarić, 8.r., Martin Turčin, 8.r. i Tomislav Zanoški, 8.r.

Za sportska natjecanja učenike su pripremali gđin Anđelko Ivanjko i gđa Marija Kožinec.

Veljaču i ožujak obilježila su natjecanja u znanju. Ove školske godine posebno smo zadovoljni i ponosni vrlo visokim rezultatima.

U Krapini je održana županijska smotra Li Dra Na. Škola se predstavila recitacijom, scenskim nastupom i literarnim izrazom.

Učenica 6.a, Barbara Iveković, sa svojim literarnim radom, predložena je za državnu smotru. Zajedno sa svojom učiteljicom, gđom Brigitom Radanović, predstavila je svoj rad pod naslovom, Šećem ulicom zamjenica, na državnoj smotri u Dubrovniku, od 20. do 23. travnja. 2008.g.

Recitaciju, Kaj bi štel biti, krasnoslovio je Mario Barlović, 3.r., učiteljica gđa Tanja Šurina, Kajakavska družina, koju su činili učenici 4.r. Nikolina Cvetko, Sandra Herceg, Maja Jelačić, Ana –Marija Hercigonja, Lucija Kuhar, Paula Petrinec, Tea Podjaveršek, Petra Poljanec, Petra Tušak i Ivan Tkalec, uprizorila je dramsko-scensku igru Pred Badnji den, učiteljica gđa Pavica Iveković.

Ove godine bili smo vrlo uspješni i u natjecanju iz matematike. Nakon županijskog natjecanja, na kojem je osvojila 1. mjesto, učenica 4.r. Lucija Kuhar, plasirala se na regionalno natjecanje. U izrazito jakoj konkurenciji među 9 županija Lucija je u Čazmi osvojila izvanredno 20 mjesto. Učiteljica gđa Pavica Iveković.

Na županijskom natjecanju iz matematike učenici viših razreda osvojili su Ivan Barlović, 5.r., 4. mjesto, Barbara Iveković, 6.a., 2. mjesto, a Valentina Posavec,

Riječ ravnateljice

6.b, 4. mjesto. Učiteljica gđa Ančica Slaviček.

Naša škola i ove godine bila je domaćin županijskog natjecanja iz fizike. Učenica Nikolina Pavlinić, 8.r. osvojila je 4. mjesto. Učiteljica gđa Ksenija Vuksan.

Slijedećeg dana održano je županijsko natjecanje iz kemije. U kategoriji učenika 7. razreda Maja Vahtarić osvojila je 8. mjesto, Lucija Iveković 9. mjesto, a Vjekoslav Matečić 10. mjesto. Nikolina Pavlinić, 8.r., osvojila je 5. mjesto, a Darko Kuhar, 8.r., osvojio je 19. mjesto. Učiteljica gđica Irena Kolar.

Na vjeronaučnoj olimpijadi u Loboru, zapaženi rezultat postigle su učenice 6. r., Barbara Iveković, 6.a, Ana Medvedec, 6.a, Mateja Petrinc, 6.b i Valentina Posavec, 6.b. Učiteljica gđica Mirjana Mišković.

U Pregradi je održano županijsko natjecanje iz tehničke kulture. Na natjecanje je pozvan učenik 5.r. Ivan Vahtarić, koji je osvojio 8. mjesto. Učitelj gđin Boris Cesarec.

Na županijskoj smotri likovnog stvaralaštva, LK 2008., izloženi su radovi učenika, Monike Poljanec, 2.r, učiteljica gđa Snježana Romić i Ivana Tkalca, 4.r. učiteljica gđa Pavica Iveković.

Škola je osim natjecanja iz fizike bila domaćin i 1. županijske smotre Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo. Učenici 2. razreda, sa svojom učiteljicom gđom Snježanom Romić, sudjelovali su s projektom Sunčane rolete. Projekt su prezentirali Filip Stjepan Hanžek, Karlo Gajšak, Sandra Hercigonja, Paula Škreblin, Silvija Ilić i Monika Lončarić. Nakon održane županijske smotre učenici su projekt predstavili i na državnoj smotri. Zahvaljujući donaciji naše Općine kao poklon za Dan škole, sve četiri učionice na južnoj strani dobile su nove trakaste zavjese.

Na likovnom natječaju Društva za znanstvenu fantastiku, SFERA cron, 3. nagradom, nagrađen je rad Mateje Petrinc, 6.b, učiteljica gđa Milka Vincetić.

Na natječaju Europa u školi pohvaljeni su likovni radovi učenika 2. razreda, Leonarda Kolmana i Josipa Vahtarića. Učiteljica gđa Snježana Romić.

U travnju i svibnju provedeno je vanjsko vrjednovanje učenika 4. i 8. razreda. Vanjsko vrjednovanje proveo je Nacionalni centar za vanjsko vrjednovanje obrazovanja. U rad Centra kao vanjski suradnici, pozvani su gđin Augustin Knežić i gđa Snježana Romić kao sastavljači ispita te gđa Pavica Iveković, gđa Ksenija Vuksan i gđica Irena Kolar kao ispravljajući. Tijekom godine nastavili smo raditi na održanju UNICEF-ova statusa škole bez nasilja, u čemu nam pomažu naše stručne suradnice pedagoginja gđa Iva Grčić, defektologinja gđica Marijana Šapina i knjižničarka gđa Diana Hohnjec. Nakon održanih niza predavanja i radionica, osim stručnih suradnica, status vršnjačkog pomagača ima učenica 6.a. Barbara Iveković.

Prije nekoliko dana posebno nas je razveselio posjet savjetnice Agencije za odgoj i obrazovanje za razrednu nastavu, gđe Kate Lučić, koja je izvršila uvid u rad učiteljice 3. razreda gđe Tanje Šurine. Nakon prisustvovanja nastavi i uvida u rad, ocijenila je rad učiteljice ocjenom izvrstan te ju promovirala u zvanje učiteljice mentorice.

Kroz godinu surađivali smo s udrugama u mjestu, Dobrovoljnim vatrogasnim društvom

Riječ ravnateljice

Lovačkom udrugom, Društvom naša djeca, Športskom udrugom, kao i Turističkom zajednicom.

Vrlo lijepu suradnju imamo i s našom Župom te vlč. Josipom Vnučecom.

Tijekom cijele školske godine u svim našim željama za uređenjem škole ili pomoći učenicima, pomagalo nas je Općinsko vijeće čiji je predsjednik gđin Branko Ilić te Općinsko poglavarstvo, na čelu s načelnikom i saborskim zastupnikom, gđinom Milivojem Škvorcom.

Učiteljsko vijeće jednoglasnom odlukom, pohvaljuje i nagrađuje najbolju učenicu 8. razreda Nikolinu Pavlinić. Nikolina je sudionica brojnih natjecanja na kojima je uvijek ostvarivala visoke rezultate. Za postignute vrhunske sportske rezultate pohvaljuje se učenik 8. razreda Filip Ciglenečki. Svim učenicima osmog razreda želimo što uspješniji nastavak srednjoškolskog obrazovanja.

Ovo je bila samo kratka okosnica svega što se događalo u školi tijekom prošle školske godine, a o svemu ćete opširnije moći pročitati na našim stranicama.

Zahvaljujem na suradnji svim djelatnicima škole te članovima Školskog odbora i Vijeća roditelja.

Dan škole prilika je da analiziramo postignute rezultate, ali i smjernica budućem radu, putokaz za nove izazove koje nam svakodnevno donosi rad s našom djecom.

Svim učiteljima i djelatnicima škole, učenicima i roditeljima, čestitam Dan škole, ponosno se prisjećajući svih rezultata tijekom godine i s veseljem očekujući novu školsku godinu.

Ravnateljica:

Tuhelj, 13. lipnja 2008. g.

Natalija Knezić-Medvedec

U spomen

AMALIJA SLAVIČEK

(1934- 2008)

Nakon duge i neizlječive bolesti u 75. godini života, preminula je učiteljica razredne nastave Amalija Slaviček.

Rođena je 1934. godine u Draškovcu (Međimurje), a osim četiri godine rada u Dekanovcu, 34 godine provela je u Tuhlju.

Ako postoje ljudi koji tijekom rada daju i ostave neizbrisiv trag, sa sigurnošću možemo kazati da je to bila Amalija.

Trajno će ostati u sjećanjima svojih učenika kojima je posvetila sav svoj trud.

OD SVEG VAM SRCA HVALA!

UČENICI I DJELATNICI OŠ LIJEPE NAŠE TUHELJ

LIDRAŃO 2008.

Bio je to veliki događaj za mene. Nakon što je moj sastav pod naslovom Šećem Ulicom zamjenica bio predložen za državnu smotru LiDraNo 2008., nisam ni sanjala da će ući u uži izbor. Ipak je ušao! U školu je stigao dopis da će moj literarni rad biti pročitan na državnoj smotri i tako osigurati mjesto u Zborniku literarnih i novinarskih radova učenika osnovnih i srednjih škola. Bila sam jako sretna! Još kad sam saznala da će se državna smotra odvijati u Dubrovniku...

19. travnja 2008. krenuli smo u Dubrovnik. Moja učiteljica hrvatskog jezika gđa Brigita Radanović i ja. Putovale smo autobusom s ostalim učenicima i učiteljima koji su predstavljali našu Krapinsko zagorsku županiju na Hrvatskom školskom susretu LiDraNo 2008. U subotu, pola sata iza ponoći, u Zaboku, odakle smo krenuli, počela je moja avantura. Učiteljica Brigita čekala nas je kod naplatnih kućica u Lučkom. Spavajući smo nastavili put.

Prva stanica bila je u blizini Gračaca, u odmaralištu Macola. Nakon kraće stanke, ponovno smo se smjestili u autobus i utonuli u san.

Sliedeće čega se sjećam bilo je: „Barbara, probudi se! Idemo na kavu!“, rekla je učiteljica. Bili smo u Makarskoj. U Neumu je bilo naše zadnje stajanje do Dubrovnika.

Oko podneva smo stigli u Dubrovnik, odnosno u Babin Kuk, mjesto u kojem smo se smjestili. Naš se hotel zvao Tirena, a moje „cimerice“ bile su dvije osmašice iz Krapine, Jelena i Anja. S njima se bilo zabavno družiti.

Navečer smo išli u Dubrovnik na svečano otvaranje manifestacije LiDraNa. Za nas LiDraNo-vce bila su simbolično otvarana Gradska vrata, a bila je održana i svečana priredba. Prekrasan doček: dobro raspoloženje, mnogo ljudi, djece odasvud, dojmljivi nastupi recitatora, glumaca, svirača i plesača baletana. Odlično sam se osjećala u tom mnoštvu i Dubrovnik me odmah oduševio.

Ujutro smo imali okrugli stol s članovima komisije koju su činili ugledni književnici, glumci i javni djelatnici. Komentirali su naše literarne radove. Moj su rad pohvalili komentarom da se vidi da sam naučila zamjenice. Učiteljica Brigita je, skupa sa mnom, bila sretna. Time je bio završen naš obavezni dio. Taj smo dan prijateljice i ja uživale i odmarale se, šetale do mora... Popodne smo gledali predstavu među kojima je bila i predstava učenika 3. r. iz Belca. Puno sam fotografirala jer sam željela ovjekovječiti mnoge trenutke...

Drugi smo dan učiteljica Brigita i ja razgledavale Dubrovnik. Bile smo na Dubrovačkim zidinama, posjetile akvarij, šetale Stradunom... Vrijeme je bilo oblačno, ali nije umanjilo naše uživanje, znatiželju i divljenje.

U srijedu smo, nažalost, otputovali kući.

U Dubrovniku mi je doista bilo lijepo. Upoznala sam mnogo prijatelja i prijateljica s kojima sam se družila i nadam se da ćemo ostati u vezi. Upoznala sam velebni grad kojeg svatko poželi posjetiti. Na kraju samo mogu reći: Dubrovnik- nezaboravno iskustvo!

Barbara Iveković, 6.a

LIDRAŃO 2008.

Ponosni vam predstavljamo literarni rad učenice 6. a razreda Barbare Iveković koji je predstavljen na državnoj smotri LiDraNo 2008. u Dubrovniku.

Ovom prilikom čestitke upućujemo Barbari i njezinoj učiteljici gđi. Brigiti Radanović.

ŠEĆEM ULICOM ZAMJENICA

U mom gradu ima jedna neobična ulica. Ulica zamjenica se zove. Vodi me radoznalost. Što li ću tamo sresti?

U njoj vlada čudan red. Ili nered? Ne znam, zbrka je u mojoj glavi. No, da kažem zašto.

Prošetala sam ulicom zamjenica. U svakoj kući stanuje jedna neobična obitelj. Obitelj u kojoj žive zamjenice. U prvoj su kući osobne zamjenice. One su nekako tajanstvene. Malo vidiš njega, malo nju. Misliš da znaš tko si ti, a onda ispadneš ja. Kad se netko nekome obrati: "Hej, vi?", svi se okrenu: i ona, i on, i vi, i mi... Zapravo, nisam nikad sigurna tko živi u toj kući, iako je puna upečatljivih likova.

Krećem dalje do kuće posvojnih zamjenica. U toj kući nema vlasnika. Svi viču da je sve njihovo. Moje je! Nije, nego njegovo! Njezino! Da nije tvoje?! Zamišljam život u toj kući. Bilo bi nesnosno. Zato je do te kuće jedna mirna kuća, kuća povratnih zamjenica.

U njoj vlada savršen red jer se svatko bavi sa sobom. Uh, kako dosadno! Baš kao i u povratno-posvojnoj kući. Svatko ima svoj balkon, svoj stubište, svoje predsoblje, svoje dobre i loše dane... Ne bih mogla podnijeti takvu izolaciju. Zato je u zgradi pokaznih zamjenica jako veselo. Tamo se čavrlja "Ovaj je ovakav, taj je takav..." To je najveselija zgrada u ulici!

A druge? Druge zgrade neću ni spominjati jer Ulica zamjenica skriva tolike zagonetke, pitanja i neodređenosti da bi vam to bilo previše.

Uostalom, prošećite tom ulicom pa ćete vidjeti.

Barbara Iveković, 6.a

SUNČANE ROLETE

Učenici 2. razreda OŠ Lijepa naša Tuhelj ove su godine radili na projektu Sunčane rolete. Tijekom redovnog rada na satovima uočili su problem svjetlosti i vrućine u svojoj učionici koja gleda na jug. Postavili su pitanje mogu li nešto promijeniti i poduzeti kako bi olakšali rad u učionici. Upoznavali su se sa pravima djece kroz Opću deklaraciju o ljudskim pravima i Konvenciju o pravima djeteta te Ustav Republike Hrvatske. Upoznajući se sa zakonima i propisima djeca su doznala da mogu slobodno stvarati, pisati, slikati pa su na satovima slikali kakve bi rolete željeli i pisali sastav Moja učionica. Škola ima Pravilnik u kojem piše da svi moraju

voditi brigu o imovini škole i ne smiju činiti štetu. Tražili su načine kako bi riješili taj problem. Nakon rasprave odlučili su da bi najbolje rješenje bilo postavljanje roleta koje će štiti od jake svjetlosti i topline. Učenici su zaključili da postavljanjem roleta ne bi štetili školi već bi je uljepšali.

Postavljeno je pitanje tko i kako bi mogao pomoći u realizaciji projekta. Na roditeljskom sastanku obavijestili su roditelje o projektu koji

su pomogli u traženju informacija. Domar škole izmjerio je prozore kako bi se mogle prikupiti ponude. Projekt su predstavili ravnateljici škole gospođi Nataliji Knezić Medvedec koja je podržala njihovu ideju i uputila da je potrebno riješiti isti problem i u drugim južnim učionicama.

U petak, 25. travnja učenici su posjetili Općinu Tuhelj i tom prigodom pročelnici općine

gđi Lidiji Šurina uručili zamolbu za sufinanciranje troškova nabave trakastih zavjesa koje su se uspostavile kao najprihvatljivije za škole. Pročelnica je zamolbu primila i proslijedit će je općinskom vijeću Tuhelj u nadi da će pomoći realizaciji projekta učenika.

Učenici Filip Stjepan Hanžek, Karlo Gajšak, Sandra Hercigonja, Monika Lončarić i Silvija Ilić projekt su vrlo uspješno predstavili na Županijskoj i Državnoj Smotri projekata iz Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo.

uč. Snježana Romić

! Projekt je uspješno predstavljen na Županijskoj smotri koja se održala u prostorima naše škole 4. travnja te na državnoj razini početkom svibnja u Zagrebu. U školi se već vide prvi koraci realizacije i potvrda uspješnosti projekta. Već su dvije učionice dobile rolete!!! A najnovija vijest je da će nam Općina financirati postavljanje roleta u još dvije učionice koje se također nalaze na ovoj sunčanoj, južnoj strani naše škole.

OVISNOSTI - 7.razred

Početkom listopada radionicama smo obilježili Svjetski dan borbe protiv ovisnosti. Pod vodstvom učiteljica gđice Irene Kolar, gđice Mirjane Mišković i gđice Vlatke Matečić prikupili smo potreban materijal na zadanu temu. Podijeljeni u skupine krenuli smo s radom. Rezultat naše marljivosti jesu plakati i brošura koju smo izradili.

PROJEKTI

Anketa 7. razreda

Pod vodstvom učiteljice matematike gđe Ančice Slaviček naš je razred proveo anketu među svom djecom u školi. Kategorije koje je anketa sadržavala su: najčešća boja očiju, najomiljeniji predmet, najgledanija humoristična serija, najčešće prezime, najbolji sport i najzastupljeniji mjesec po broju rođene djece. Iz ankete smo saznali da je najčešća boja očiju smeđa (46%), najomiljeniji školski sat je sat razrednika (83%), najgledanija serija je Puna kuća (48%), najzastupljenije prezime je Zanoški (11%), najbolji sport je nogomet (65%), a najviše djece je rođeno u siječnju (14%).

Anketa je trajala tjedan dana. Prikazujemo plakate koji još uvijek krasi zidove matematičke učionice.

Maja Vahtarić i Marija Magdalena Turčin, 7.razred

8. razred- EUROPSKA UNIJA

Osmaši su učili o Europskoj Uniji kroz radionice koje su povezivale geografiju, matematiku, engleski i njemački jezik. Na sam Dan Europske Unije 9. svibnja, marljivo smo radili zadnja tri sata podijeljeni u tri skupine. Prva skupina je proučavala metričke sustave, druga skupina je tražila osnovne podatke o EU kao što su broj članica, himna, geslo i sjedište. Treća skupina se bavila nazivima zemalja članica na engleskom i njemačkom jeziku i pronalaženjem zastava zemalja. Kao zajednički rezultat ovog projekta proizašla je velika karta Europske Unije koja krasi zid na donjem ulazu u školu.

Novinarska družina

Gosti u našoj školi

Kazalište mala scena

GOSTI

Vagon 1. razreda

13

Povodom Dječjeg tjedna za naše najmlađe, učenike nižih razreda, škola je ugostila glumce kazališta Mala scena. Predstavili su se predstavom „Vagon prvog razreda“ te naše prvašice razveselili darovima.

Mi u gostima

Posjet kazalištu - viši razredi

Učenici od 5. do 8. razreda uputili su se u četvrtak 21. veljače prema Zagrebu. Plan izleta bio je posjetiti Gliptoteku i pogledati predstavu „Debela“ u kazalištu Mala Scena.

Nakon nastave smo otišli kućama na ručak. Školske torbe krcate teškim knjigama zamijenili smo nešto lakšim ruksacima punim slatkiša, sokova i sendviča.

Polazak je bio dogovoren u 15 sati. Svi smo se smjestili u jedan autobus. Bila je mala gužva. Morali smo sjediti i po troje. No, to nam nije nimalo smetalo. Iona-ko je najbitnije druženje. U Zagrebu nas je vozač iskrcao na Kaptolu, pa smo s našim učiteljicama gđom Ančicom Slaviček i gđicama Mirjanom Mišković i Vlatkom Matečić pješačili do Gliptoteke.

Saznali smo da je Gliptoteka Hrvatske akademije muzej osnovan 1937. godine sa zadatkom da sakuplja vrijedna umjetnička djela iz područja kiparstva. Sva djela su odljevena u gipsu u prirodnim veličinama.

Zbirke su izložene u kronološkom slijedu od 5. st. pr. Kr. do suvremenoga doba. Među zbirkama značajno mjesto zauzima Zbirka hrvatskih povijesnih spomenika koja je, uz Zbirku grčkih bogova, kod nas izazvala najviše zanimanja. Da bi obišli sve dvorane trebalo nam je dobrih sat vremena. Ono po čemu ćemo još dugo pamtiti Gliptoteku je i hladnoća u zgradi. Temperatura sigurno nije bila viša od 15 Celzijusa. Brrrh....

Nakon Gliptoteke prošetali smo Kaptol centrom i malo sjeli na terasu uživajući u toplini sunca i sendvičima.

Čim su učiteljice popile popodnevnu kavicu, kolona Tuhljana je nastavila svoj put prema kazalištu pogledati predstavu.

Roman Silvije Šesto Stipaničić „Debela“ na popisu je lektire za osmi razred. Roman nas upoznaje sa životom petnaestogodišnje tinejdžerice Lade. Njen glavni problem je višak kilograma. U glavnoj ulozi u predstavi je svima dobro znana Biba iz RTL- ove serije Bibin svijet, a za nas službeno Ana Begić. Njoj su na pozornici društvo pravili glumci Iva Mihalić, Maja Katić, Luka Juričić i Igor Kovač.

Mi u gostima

GOSTIMA

Predstavu smo pratili s velikim zanimanjem. Punih sat vremena oči su nam bile uperene u pozornicu, a kazalištem se prolamao naš smijeh. Po završetku predstave uslijedila je i nagradna igra jednog od njezinih sponzora, kozmetičke linije Garniera. Slučajnim odabirom, i muški i ženski par natjecatelja bili su učenici naše škole- Ivana Babić i Manuela Glogoški, 8. razred, te Ivan Slovenec i Ivan Barlović iz 5. razreda. Cure su pobijedile u igri i uz majice Garniera dobile i kozmetičke preparate, a dečki za utješnu nagradu par prugastih čarapica.

Po povratku kući u autobusu se pjevalo, pričalo viceve i prepričavalo doživljaje. U Tuhelj smo stigli oko 20 sati. Sljedećeg dana nam je pod odmorima, glavna tema razgovora bio jučerašnji izlet, a najviše se naravno pričalo o predstavi „Debela.“

Sofija Iveković, Mateja Karlo, Kristina Harapin, 5. razred

Izvjješće sa izleta u Zagreb 1. i 2. razred

Učenici predškole, prvog i drugog razreda 21. svibnja 2008. godine bili su na izletu u Zagrebu. Prvo su posjetili profesionalnu vatrogasnu postrojbu grada Zagreba i promatrali vatrogasna vozila, vježbe vatrogasaca i vozili se u vatrogasnom vozilu. Nakon toga trebali su ići na Bundek, ali su išli u Maksimir na igranje. Nisu se dugo igrali jer je počela padati kiša. Nakon toga su s veseljem i pjesmom otišli u McDonald's i jeli hamburgere.

Dobili su na poklon dječje karte. Učiteljica im je podijelila balone. Na kraju su u kinu gledali crtani film Don Quijote-magareća posla. Crtić im se jako svidio i željeli bi ga gledati ponovo. Svi su se složili da im je na izletu bilo lijepo.

15

Događanja kroz godinu

10. rujna – Olimpijski dan u našoj školi

Ma, tko će dočekati Peking?! Olimpijadu, doduše ne u doslovnom smislu riječi, doveli smo u Tuhelj! Noseći bijele majice učitelji i učenici obilježili su zajedno 10. rujna 2007.g. kao Hrvatski olimpijski dan. HOO, odnosno Hrvatski olimpijski odbor pozvao je sve građane Lijepa Naša da se uključe u veliku sportsku akciju, da se bave sportom i odjenu bijelu majicu kao simbol mira, prijateljstva i sporta. Toga dana dolazak u školu nikome nije teško pao. Nakon što smo četiri školska sata marljivo odradili prema rasporedu, uslijedila je igra i veselje. Okupili smo se svi u prostoru blagovaone i podosta naučili o Olimpijskim igrama zahvaljujući iscrpnoj prezentaciji učitelja gđina Augustina Knežića. Naravno, kao i uvijek, nakon teorije uslijedila je i praksa na igralištu pod vodstvom razrednih učitelja, te profesora tjelesnog, gđina Anđelka Ivanjka.

Učenici od 1.do 4. razreda odmjerili su svoju snagu i spretnost u igri graničara, dok su učenici 5.- 8. razreda imali malo zahtjevniji zadatak. Ženski dio je pokazao svoje umijeće u rukometu, dok su muški igrali opet nogomet. A rezultati? Hm... što reći?! Geslo naše „Olimpijade“ nije bilo „Veni, vidi, vici,“ već ona nam svima dobro znana: „Važno je sudjelovati!“

DJEČJI TJEDAN

Od 1. do 6. listopada 2007. godine naša škola je u suradnji s DND- om i Općinom Tuhelj obilježila tjedan posvećen „nama najmanjima“, djeci. Svečano smo započeli obilježavanje Dječjeg tjedna u ponedjeljak 1. listopada. Okupili smo se na igralištu i držeći se za ruke formirali dva velika kruga: učenici od 1.- 4. razreda unutra, a učenici od 5.- 8. razreda izvana. Iz pet-nih žila smo viknuli „LJUBAV DJECI PRIJE SVEGA!“ i veselo zapjevali pjesmu „Kad si sretan.“ Marljivo smo izradili plakate na temu po izboru djece i razrednika. Oni su nam još dugo krasili vrata učionica i svojim toplim porukama uveseljavali

Program Dječjeg tjedna službeno je završen u subotu, 6. listopada u prostorijama škole zajedničkim igrama. Pridružili su nam se predstavnik DVD-a Tuhelj, te naši roditelji.

Valentina Petrač, 5 .razred

Događanja kroz godinu

Millenium photo by Marko Smičić

Čuhljani u osvajanju Česargrada

Nema bolje nastave od učenja u prirodi!

Početak listopada dogovoreno je da svi učenici nižih razreda zajedno sa svojim učiteljicama pješače na Česargrad. Ujutro malo prije 8 sati, skupili smo se pred školom i u podužoj koloni uputili kroz sam centar našeg mjestača prema Pristavi. U Pristavi nas je dočekaao naš vodič, gđin Josip Poljanec. On nam je postao „papa Šrumf“ kojega smo cijelim putem ispitivali koliko još do vrha. Pred sam ulazak u šumu, u Podgori, ugodno nas je iznenadila obitelj naše učenice Marijane Štih, počastivši nas grickalicama i sokovima. Tu smo napokon udahnuili malo zraka, a i podsjetili se kako danas izgleda život na selu. Naravno, trebalo je pričekati dok se obavi fotografiranje, zadovolje neke fiziološke potrebe i konačno skupi ekipa, te se nastavi uspinjanje.

U šumi nas je na jednome dijelu dočekaao oku nimalo ugodan prizor- olupine starih kućanskih aparata i automobila. Netko je iz zadnjih redova viknuo da se to zove glomazni otpad. Učiteljice su iskoristile priliku i odmah ukazale na potrebu zaštite i očuvanja našeg okoliša. Na pitanje što možemo učiniti da se ovakav otpad makne iz prekrasne šume, naš prvašić Ivan odgovara: „Ja bi si ove aute uzal doma i popravil ih u tatinoj radioni jer ja bum isto automehaničar kad odrastem!“ Svaka pohvala Ivanu, ali bolje bi bilo da on te stare aute ne mora tražiti po šumama!

Događanja kroz godinu

Došavši na vrh, najprije smo pronašli mjesta za odmoriti noge i udahnuti zraka. Odmah su se počeli otvarati ruksaci i vaditi van što god se našlo pri ruci. Nakon male stanke, navalili smo na ljuljačke i udarali nogama po lopti. Dodatni osmijeh na lice, donijeli su domar Josip, tajnica Marica i kuharica Milena. Čuvši viku: „Ljudi, stigla je klopa!,” igranje je za tren prestalo i svi smo se brzo poredali u redove i čekali svoju porciju hrenovki, kruha i ričeta. Gablec je završio i nakon kratkog predaha, krenuli smo u istraživanje. Svaki je razred pošao sa svojim razrednicama u izvršavanje već unaprijed dogovorenih zadataka.

SLIKOVNIČA

Kod obitelji Štih

CESARGRAD

Pretpostavlja se da je grad sazidan u drugoj polovici 13. ili početkom 14. stoljeća, a prvi put se spominje 1399. godine, kada ga kralj Žigmund dariva Hermanu Celjskom. Nakon što su Celjski izumrli, grad dobiva Andrija Baumkircher koji ga je zadržao do smrti, iako je i Ivan

Cesargrad, bakrorez G.M. Vischera, 1681

U međuvremenu za „okruglim“ stolom...

Prošetali smo do zidina

Događanja kroz godinu

I opet igraaaaa....

Da nije samo meni bilo super na Cesargradu, posvjedočili su i sami učenici:

Rene (1. razred): Meni je bilo super. Naučili smo da ne smijemo zagađivati okoliš.

Dragica (1. razred): Super je bilo. Naučili smo da ne smijemo bacati staklene boce.

Ivan (1. razred): Bilo je tak- tak. Naučili smo da moramo skupljati smeće u kante za smeće.

Filip Stjepan (2. razred): Bilo je lijepo i uglavnom toplo. A naučio sam dosta biljaka.

Franjo (2. razred): Lijepo je bilo i ne smijemo hodati po travi, jer ima zmija.

Paula (2. razred): Bilo je super i naučili smo da ne smijemo juriti.

Mario (3. razred): Bilo je dobro, ali smo puno hodali. Naučio sam da je gore bio dvorac.

Nikolina (3. razred): Bilo je dobro, ali mi se nije dalo hodati. Naučila sam da su tamo živjeli grofovi.

Matija (4. razred): Bilo je dobro, a nisam naučio ništa.

Sandra (4. razred): Super je bilo gore i svašta smo naučili.

Iako im se mišljenja i doživljaji, možda i malo razlikuju, svi su se složili da je ljepše učiti u prirodi nego li u školi.

Novinarska družina

Dani kruha-dani zahvalnosti

18. listopada smo u suradnji s Crkvom obilježili Dan kruha. Nakon održana tri školska sata, okupili smo se u crkvi. Svečana misa je služena u 11 sati. Njoj su nazočili svi učenici, učitelji te ostali djelatnici škole. Nakon mise kušali smo raznolike vrste kruščića, peciva i kolača koje su ispekale naše drage mame i bake.

« I vjera te uči
da zlo dobrim vraćaš:
Tko tebe kamenom,
Kruhom da uzvraćaš.»

Paraolimpijada

Veliko srce je ono što se broji, a iskreno „hvala“ je ono što se pamti....

U studenome 2007. godine učenici naše škole sudjelovali su kao volonteri na Paraolimpijadi u Termama Tuhelj. Bili su to učenici šestog, sedmog i osmog razreda. Svojim su prisustvom uvelike pomogli natjecateljima da se što bolje osjećaju u novom okruženju. Natjecatelji su bile osobe s psihičkim i fizičkim poteškoćama u razvoju. Neki su bili naši vršnjaci, a bilo je i onih mladih,

pa čak i predškolske dobi. Natjecatelji su predstavljali svoje škole ili udruge koje se nalaze diljem naše domovine.

Zadatak nas volontera bio je da svakog natjecatelja držeći ga za ruku dovedemo do startnog mjesta i da mu pomognemo ući i izaći iz vode. Uzbuđenje i napetost moglo se vidjeti na licu svakog natjecatelja. Sreća i nestrpljivost nisu obuzimale samo njihova, već i naša srca. Svaki natjecatelj je jedva čekao da pokaže svoj talent i da što bolje prezentira svoju udruhu.

U jakoj konkurenciji neki su zauzeli bolja, a neki manje dobra mjesta. No, tuži nije bilo ni traga. Sklopljena prijateljstva na tom druženju bila su daleko važnija od osvajanja pobjedničkih mjesta. Mi volonteri hrabro smo pokazali svoju susretljivost i druželjubivost. Sklopili smo mnoga lijepa poznanstva, a natjecateljima omogućili da se osjećaju kao kod kuće.

Paraolimpijada

Moramo priznati da je njihov život uvelike teži od našeg. Svojim prisustvom na Paraolimpijadi pokazali smo da smo uz njih i da im želimo pomoći. Prijateljstva sklopljena tih dana nikada neće otići u zaborav. Iako imaju mnogo poteškoća o kojima čovjek ne može ni sanjati, pokazali su da im je najveća želja pružiti ljubav svakome tko im želi pomoći. To je najveća, i moramo priznati, najljepša plaća koju svaki od nas može primiti.

Na odlasku su se sa velikom zahvalnošću pozdravili s nama volonterima. Ovo divno iskustvo nas je promijenilo i potaknulo da još jače i čvršće pružamo ruku svakom čovjeku kojemu je pomoć potrebna. Sreća na licima naših novih prijatelja postala nam je dodatna motivacija da svakom prilikom dajemo svoj osmijeh i toplu riječ, jer mnogima oni puno znače.

Nikolina Pavlinić, 8. razred

Sveti Nikola

Tradicija je tradicija! Bolje da propadne selo,
nego običaji!

I opet Sveti Niko dobroj djeci ide, ali, jao... za njim rogovima se vide...

Do četvrtog razreda svi pamtimo i željno očekujemo jedan važan datum, 6. prosinca. Čudno, kako djeca s lakoćom zapamte ne samo datum, već i ime sveca kojega na taj dan slavimo.

Ma, kako je to moguće? Tko zna, možda ima veze sa „slatkim vrećicama“ koje taj dan pridodaju još koju kilu više đačkim torbama?! Ili možda zato što skoro u svakom razredu sjedi po jedan Nikola ili Nikolina? A možda jednostavno zato što se tada svi mališani okupe na jednome mjestu i nestrpljivo čekaju sv. Nikolu i pratitelja mu Krampusu, pa da pokažu kako su ove godine hrabriji i kako neće vikati kad se u školi pojave rogovima, vile i lanci.

A stariji učenici, budući da su odrasliji i preozbiljni za ovakve stvari, samo ljubazno uzmu svoje darove i navale na čašćenje. Možda bi se i oni poželjeli slikati s Nikolom i Krampusom, ali pod uvjetom da oni odgovaraju današnjim „trendi“ mjerilima, kako po modnim kriterijima, tako i po tjelesnim proporcijama i da k tome još dolaze i u parovima, Sveti Nikola i Krampus i

„Bjež“, Krampus! Hoćemo Svetoga Nikolu!”

„Da, da, svi smo bili jaaaako dobri. i sljedeće godine bit ćemo joooooš bolji! Možemo li sada dobiti darove?“

Sveti Nikola

PROZODI

„Vidite dečki kak nam je super u školi! Ma, nemate se čega bojati...”

Kaj je ove godine to pravi Krampus ili nas striček opet hoće samo splašiti?”

24

Mame, tate, djedovi i bake.....Pa mislim....
HAAALOOO!!! Kaj ne mislite da ste vi već
ipak prestari za to?!

Sretan Božić i Nova 2008.

Dana 21. prosinca u našoj školi se u 18 sati održala BOŽIĆNA PRIREDBA. Na njoj su sudjelovala djeca svih razreda. Nastupila je ritmička grupa pod vodstvom učiteljice gđe Ane Šuper. Uz ritmiku tu su se našle i recitatorska grupa koju predvodi učiteljica gđa Tanja Šurina, lutkarska

Recitacija

Literarna družina

Lutkarska družina

Kajkavska družina

družina pod vodstvom učiteljice gđe Snježane Romić, te kajkavska družina pod vodstvom učiteljice gđe Pavice Iveković. Priredbu su posebno uljepšali dobro uvježbani glasovi našeg školskog zbora kojeg vodi učitelj g. Marijan Huić. Ravnateljica naše škole gđa Natalija Knezić – Medvedec počastila nas je kratkim govorom. Točke programa je najavljujivala učenica 8. r. Martina Ilić. U publici su sjedili učitelji umirovljenici, posebni gosti, naši roditelji i braća, bake, djedovi. Posebno nas raduje posjet i nekih bivših učenika što znači da im je ova Škola ostala u lijepom sjećanju. Poslije priredbe su učenici 4. i 7. r. prodavali božićne čestitke i prigodne božićne ukrase, a prikupljeni novac će se utrošiti na organizaciju odlaska u Školu u prirodi (4. razred) i na maturalac (7. razred).

Priredbom se još jednom pokazalo da smo dobri organizatori i da naši gosti iz škole uvijek odlaze zadovoljni i s osmijehom na licu i što je još bitnije, ponovno nam se vraćaju.

Sretan Božić i Nova 2008.

21. prosinca je ujedno bio i zadnji dan nastave u prvome polugodištu pa smo ga obilježili prigodnim programom. Učenici od 1.- 4. razreda su najprije slavljeli u svojim učionicama. A, učenici od 5.- 8. razreda su za to vrijeme odmjeravali svoje znanje u kvizu. Po završetku kviza svi učenici su se okupili u prostoru blagovaone gdje je uslijedio zajednički dio programa. Muški članovi sportske grupe pod vodstvom profesora gđina Anđelka Ivanjka predstavili su se akrobatskim točkama i sve nas ostavili bez riječi. Za nagradu su dobili poduži pljesak i iskrene čestitke svih nazočnih. Program smo završili uvijek veselim karakama. Maja Vahtarić, 7. razred

Kviz

Karaoke

FAŠNIK V TUHLJU

U nedjelju 5. veljače 2008. svi učenici naše škole sudjelovali su u mjesnoj fašničkoj povorci. Na trgu našeg mjesta su se predstavile sve razredne maske. Glavnu riječ na pozornici imao je simpatičan dvojac, učitelj informatike gđin Marko Smičić i nova učiteljica njemačkog jezika gđica Vlatka Matečić. Prvi su na pozornici probili led naši najmanji iz DND-a Tuhelj. Predstavili su svoje pojedinačne maske i razveselili nas pjesmicom. Prvašići su nam donijeli osmijeh na lica sa svojim veselim kostimima i pjesmicom „ Kud idemo tu se smejemo“. U Tuhlju su nas posjetili i štrumfovi (2. razred), a i babice i dedeki (3. razred). Svoj vlastiti show „ Ples sa zvijezdama“ imali su četvrtaši, dok je peti razred odrepao pjesmu „Juri zeka iz daleka“ . Šestaši su podigli bunu i vratili nas korak u davnu 1573.g. kada je svijetom hodao Matija Gubec. Sedmaši su se predstavili kao pravi „Reperi“ . A za kraj su nas posjetile i Spice Girls, završivši dječji program naravno, pjesmom i plesom. Osim tradicionalnih krafni, svaki od nas dobio je i mali darak u znak pažnje.

Veselo je bilo i na našem „ŠKOLSKOM FAŠNIKU,“ u utorak, 7. veljače. Nakon što su se ponovno svi razredi predstavili sa svojim razrednim, ali i pojedinačnim maskama, članovi biračkog vijeća (u sastavu sami učitelji) su izabrali najoriginalnije, najmaštovitije i najsmješnije pojedinačne te grupne maske. Neki od nas su skupili lijepu zbirku darova, odnosno slatkiša. Mislim da će se i ostali učenici s nama složiti, da nam je veljača definitivno bila MJESEC DARIVANJA! Svoj fašnik završili smo u velikom stilu onako kako samo mi to znamo- karaokama; pjesmom, plesom i zajedničkim druženjem.

Akcije četvrtaša i sedmaša

U L A Z N I C A

za ples sedmaša

Cijena: 10 kn

Kada : 19. travnja u 18 sati

Gdje: OŠ Lijepa naša Tuhelj

Što: Tradicionalni ples sedmaša

Tko: Svi Vi dobre volje i željni zabave i ugodnog društva (p.s. Osjećaj za ritam nije uvjet)

Zašto: podržite nas u još jednoj od akcija prikupljanja novčanih sredstava za MATURALAC

DRAMSKA VEČER

28

Tuheljska kajkavska sekcija KUD-a Naša Lipa pod vodstvom učiteljice Pavice Iveković gostovala je u našoj školi početkom proljeća na dobrotvornoj dramskoj večeri. Dramska družina je izvela svoje dvije predstave- Za falu su rekli mu da je bedak, s kojom su pobijedili na županijskom natjecanju te gostovali u Kastvu i predstavu Snoboki.

Za falu su rekli mu da je bedak govori o siromašnim seljacima koji su bili pozvani na front i tamo na kraju svi izginuli. Predstavom „Snoboki“ su nam glumci vratili vedrije raspoloženje i minula vremena. Dočarali su nam kako su roditelji nekada dogovarali svadbe i kako se moralo doći doma za „mladinu ruku prositi.“

Za dobar ugođaj smo se pobrinuli, naravno, i mi domaćini. Da nam uzvanici ne bi bili gladni i žedni, pripremili smo kokice i cedevitu, prodavajući ih po simboličnim cijenama. Sav novac prikupljen ovim putem, namijenjen je učenicima 4. i 7. razreda za odlazak na maturalno putovanje i Školu u prirodi. Ovim putem se zahvaljujemo ponajprije glumcima te njihovoj voditeljici učiteljici gđi Pavici Iveković jer bez njih svega toga ne bi ni bilo. Veliko hvala upućujemo i dragim uzvanicima kao i svim učenicima koji su marljivo sve pripremili, naravno i našoj ravnateljici koja je imala ogromno razumijevanje za još jedan u nizu naših pothvata, te naravno našem razredniku, učitelju gđinu Augustinu Knežiću.

MAJČIN DAN

U našoj je školi 9. svibnja održana priredba prigodom Majčinog dana u organizaciji Društva „Naša djeca“ Tuhelj. Njoj su nazočili predstavnici Društva, škole, Općine, DVD- a te naravno mame i bake kojima je priredba bila posvećena. Program je otvorio školski zbor pjesmama Mama i Mnogo ti cvijeća danas nosim. Nakon toga nastupilo je mnogo izvođača: polaznici glazbene škole Bonar odsvirali su skaldbu na harmonikama, članovi Puhačkog orkestra pokazali su kako se svira na puhačkim glazbalima flauti, klockflauti, klarinetu, trubi i rogu. Zanimljiv i smiješan bio je igrokaz kajkavske družine naše škole. A pokazao nam je koliko mama u obitelji mora voditi brigu o svim članovima, od najmanjeg djeteta do najstarijeg člana, djeda. Najmlađi i najmanji koji se okupljaju subotama u igraonicama naše škole otpjevali su dvije pjesme. Lutkarska družina izvela je predstavu Poklon za mamu. Pohvaljujemo i recitatore koji su priredbu uljepšali lirskim pjesmama posvećenima majci. Mladi vatrogasci pod vodstvom gđina Slavka Petrinca pokazali su vježbu spretnosti u korištenju vatrogasne opreme. Za kraj nam je gošća iz Klanjca Lucija Jelušić, nova pjevačka nada, otpjevala svoj novi hit Tajna i sve nas zadivila svojim glasom.

Po završetku priredbe svi smo se okrijepili sokovima i kolačima koje su pripremile mame i bake.

VEZILJE - nova izvannastavna aktivnost

Ove godine su Vezilje bile nova aktivnost koja se nudi učenicima kao izborna nastava. Broj zainteresiranih učenika je velik, no to nas ne ometa u obavljanju našeg posla. Kroz godinu smo bili jako marljivi i svojim ručicama smo stvorili zavidnu zbirku.

Zahvaljujemo se učiteljici gđi Pavici Iveković koja je pokrenula inicijativu za ovom aktivnošću. Veliko hvala upućujemo i našim mentoricama gđama Branki Pleško, Zorici Petrina te našoj tajnici gđi Marici Lunko. Hvala vam što ste svoje slobodno vrijeme provodile s nama i što ste imale puno razumijevanja i strpljenja za nas.

1. RAZRED

PROLJEĆE

Cvijeće šareno raste
iz zelene trave.
Drveće je prolistalo
a sunce žuto sije.
Ja sam naj sretniji
jer igrati se smijem.

Patrik Pukljak

PROLJEĆE

Cvijeće cvjeta u proljeće.
Na livadi leptirići lijeću.
Oni se raduju cvijeću.
Svi mi se veselimo
proljeću!

Marin Malbaša

Antonio Pavlinić

SUNCE

Volim sunce. Žute je boje i okruglo kao lopta. Grije nas stalno. Navečer ipak nestane iza brda i planina. Zatim se stvori na nebu Mjesec. Ponekad nas u proljeće može iznenaditi kiša, ali sunce uvijek dođe nakon kiše. Onda se pojavi duga. Sunce daje cvjetovima svjetlost da mogu rasti. Pitam se ima li sunce oči da vidi svo to prekrasno cvijeće.

Valentina Hercigonja

Marin Malbaša

PROLJEĆE

Proljeće je stiglo
i na noge nas diglo.
Lastavice su stigle
i traže svoja gnijezda.
S proljećem dolaze
cvijeće i ptice
koje stavljaju osmijeh
na svako dječje lice.

1. RAZRED

Karolina Ricijaš

PROLJEĆE

Probudila se priroda
i vratila nam ptice s juga.
Sve cvate, zeleni se i miriše.
Stiglo nam je proljeće!

Rene Javorić Ilić

PROLJETNICA

Jaglance, jaglance,
probudi se sad!
Ukrašavaj livade sve!
Hajde, hajde,
možeš ti to!
Žuta je boja samo za to.

Antonela Horvatin

SPIDERMAN

Spiderman je junak pravi,
On sve dobre ljude brani.
On je hrabar, brz i snažan.
Baca mreže po cijelom gradu.
On je tu po noći i po danu.

Antonio Pavlinić

TIKA TAKA

Tika taka!
Svako jutro budi đaka.
Tika taka!
Svako jutro budi
đaka veseljaka.

Dora Matečić

Ivan Petrinec

2. RAZRED

Paula

Jednog dana vidjela sam samu sebe. Jako sam se prepala, ista ja! Imala sam smeđe oči, smeđu kosu, roza majicu i trenirku. Bilo mi je neugodno reći mami. Kad sam joj rekla koga sam vidjela, ona se nasmijala i rekla: „To si sebe vidjela u ogledalu.“ Dugo smo se smijale, ali je došlo vrijeme da idem u školu. Obukla sam zelenu majicu i svijetloplave hlače. Ja najviše volim zelenu i svijetloplavu boju. Mama se još uvijek smijala kako sam se iznenadila sama sebi.

Paula Škreblin

Početak proljeća

Početak proljeća vidim mladu travu koja je odjenula lijepo zeleno odijelo. Tu je i travčica. Ona je isto obukla zelenu haljinu. Tu se našao i maslačak sa devet tratinčica. Maslačak je imao lijepu žutu haljinu, a tratinčice ko mladenkice, bile su lijepe u bijelim haljinama. Svi su se veselili kad je došla ljubičica jer je posebna u ljubičastoj haljini. Pozvala ih je na rođendan. Na rođendanu je bilo veselo. Igrali su se skrivača. Bilo je zabavno i lijepo. Ja stvarno volim prirodu u proljeće.

Marta Matečić

Proljeće

Proljeće je stiglo cvijeće podiglo. Cvjetić jedan mali narastao u travi. Dječak jedan plavi našao ga u travi.

Franjo Turjak

Darko Halužan

Pas Bobi i ljepilo

Jednog dana pas Bobi nanjušio je ljepilo. Odnio ga je u svoju malu kućicu. Pitao se može li zalijepiti njegovu zdjelicu koja se potrgala. Kad je ljepilo zalijepilo njegovu zdjelicu Bobi je išao van i igrao se s ljepilom. Trčali su, loptali se, igrali nogomet. Na večer su večerali. Bobi je jeo kost, a ljepilo je jelo papir. Išli su spavati. Tako su ljepilo i pas Bobi bili prijatelji.

Monika Lončarić

Potok

Ja sam potok. Plovim od malenog potočića do velike rijeke. Meni nije lijepo. Ljudi bacaju u mene jako puno smeća. Ali ipak lijepo žuborim. Idem iz sela u grad. Putujem kamo hoću. Ljeti kad sunce sja djeca se najviše igraju kraj mene. Kada padne kiša, mene popuni. A kada padne snijeg ja se zamrzem. No kada dođe proljeće ja se ponovno otopim. Život mi je uvijek isti. Lijepo živim. Bio bih veseliji da sam čišći.

Darko Halužan

2. RAZRED

Veljača je mjesec ljubavi. U veljači je zima. Rastu nove višibabe.

Iz razrednog kalendara za veljaču

Ja i moja priroda

Ja jako volim prirodu svoju,
zmija ima tako lijepu boju.
U mojoj prirodi mnogo smeća ima,
ja jako volim kad je lijepa zima.
U mojoj šumi puno drva ima,
ali mislim da ima previše lima.
Jako volim finu hranu,
moj prijatelj ima macu lanu.
Ja sam mali ježić,
moj prijatelj je brježić.
Na kraju lijepo molim,
ne zagađujte šume
i sve vas volim.

Filip Stjepan Hanžek

Zima u selu

Jednog dana padao je snijeg u obliku srca. Bio je to plavi snijeg. Djeca su se igrala u snijegu. Grudali su se i radili snjegovića. Zatim je počeo padati snijeg u obliku mjeseca. Boja mu više nije bila plava nego zelena. Tako je snijeg bio šaren. Djeca više nisu htjela biti vani jer je padao zeleni snijeg. Došli su u kuću i snijeg je opet bio plav.

Emilija Ilijaš

Moje buduće zanimanje

Željela bih biti plesačica. Za taj posao treba imati osnovnu, srednju školu i fakultet. Ja mislim da ću biti najbolja plesačica. Moj prostor za rad će biti velik i plave boje. To će biti u mjestu Tuhelj. Radit ću sa Sandrom jer je plesačica. Ona mi je rekla: „Ja obožavam plesati.“ Mislim da ćemo se dobro slagati, a radni prostor možemo podijeliti po pola. Nadam se da će se Sandra s time složiti. To mi je najbolji posao. Zato bih ga željela raditi. But ću obučena u rozu haljinu i crvene cipelice. Jedva čekam da počnem raditi i plesati.

Silvija Ilić

Mama Nena Tramišak, gost u razredu

Skupni pano

3. RAZRED

Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari

Jednog dana došli smo u školu. Razred je bio uredan. Svi smo lijepo razgovarali. Kada su dječaci počeli igrati kompjutorske igrice, nastala je velika svađa. Zatim je u razred došla učiteljica. Dala je svima opaske tko se svađao. Cure u našem razredu isto se znaju potući. Ako ih tko zeza, lupe ga nogom. To dječake boli. Nekad svi znamo biti dobri i svi se slažemo. Ponekad svi imamo zadaću, a ponekad samo neki. Učiteljica kaže da se moramo više truditi. Mi se trudimo, ali uvijek napravimo štetu. Moramo biti složni jer nesloga sve pokvari.

Moramo se slagati jer nećemo biti dobar razred. Budemo se valjda popravili.

Sara Petrinec

Nikola Zanoški

Proljeće

Proljeće uvijek počinje 21.3. U proljeće sunce toplije grije. Ponekad zna padati i kiša. Ljudi vole proljeće jer je puno cvijeća. Tada rastu i cvjetaju proljetnice. U proljeće šuma je puna životinja. Sve se zeleni u proljeće. Proljeće je lijepo i zeleno.

Nikola Banjšak

Mihael Pilko- Vlahek

Stvari moje bake

Moja baka ima samo jednu stvar. To je šivaća mašina.

Tu mašinu je proizvela tvornica Bagat koja se nalazila u Zadru. Ta je mašina napravljena 1963. godine. Mašina je na nožni pogon što znači da se pokreće nogama. Proizvedena je prije 45 godina. Ona se sklapa, pa ju baka drži u kutu u kuhinji. Jako liči na ormarić. Kada je sklopljena, pokrivena je lijepim stolnjakom na kojem je cvijet u vazi i novine. U njoj baka drži šivaći pribor. Kada ide šivati, mora sve što je na polugi maknuti da može započeti s poslom.. Ona na toj mašini još šiva odjeću za moje lutke. Baka još uvijek voli tu mašinu.

Nina Šurina

Bake i djedovi u školi

3. RAZRED

Proljetnice

Šafran: Kako predivno jutro.

Visibaba: Da, jako je lijepo.

Jaglac: Ajme kako sam umoran.

Zvončić: A, ja nisam.

Šafran: I ja sam umoran, ali moramo najaviti proljeće.

Visibaba: Ja se slažem sa šafranom. Hajde, požurite!

Jaglac: Gle, ja sam jako umoran.

Zvončić: Hajde, ljenčino ustaj!

Šafran: Hajde! Moramo otvoriti latice i najaviti proljeće. Brzo!

Visibaba: Proljeće samo što nije stiglo. Djeca će biti tužna što nas nema.

Jaglac: Samo zbog djece ću ustati.

Zvončić: Ako se požurimo, stići ćemo prvi.

SVI: Idemo na livadu najaviti proljeće.

Nina Šurina, Sara Petrinec, Stjepan Pavlinić, Antonio Slovenec

Ljeto

Ljeto je meni najljepše godišnje doba. Tada sam na praznicima i idem na more. Tamo se kupam i skupljam školjke. Volim se i sunčati. Ljeti najviše volim jesti sladolede jer su velike vrućine. Nosim laganu odjeću, kratke rukave i kratke hlače...

Ljeti znaju biti velike suše.

Bruno Kanceljak

Dupin

Ja sam dupin. Živim u slanom moru. Sive sam boje. Djeca me jako vole. Ime mi je Filip. Imam prijateljicu Ninu i prijatelja Maria. Nas troje igramo se u moru po cijele dane lovice i skrivača. Jedemo ribe. Najdraže su nam srdele. Bojimo se morskih pasa. Naš život u vodi je lijep i sretan.

Filip Majerić

Moj dedek

Moj dedek sedamdeset let ma,
al mu ne bi nigdo dal
gdo ga ne pozna.

Črlenega lica i malo sivih las
i za nas vnučkeke jako miren glas.

Domaj z bakuj polahko živinu
hrani

i čaka nas da dojdemo škole,
kaj več ne bi bili sami.

Rad ma nas vnučkeke
kak kvočka male čučkeke.
I mi jnga mamu rada jako
jer gda dojde penzija
se to nam podeli lahko.

Moj dedek rad si zapopeva
rad ma dobro vino
i nas vnučkeke ki žnjim v hiži
skup živimo.

Mario Barlović

Marijana Štih

Igor Kunšt

Upoznajemo Hrvatsko zagorje

4. RAZRED

Tajna bakinog ormara

Jednog sam dana sjedila u bakinoj sobi. Zamišljeno sam gledala u ormar i razmišljala što bi moglo biti u njemu. Baka je stajala na vratima, tako neprimjetno da je nisam vidjela. Gledala me je i rekla: „ Ako te zanima što je u ormaru, pokazat ću ti!“ Naravno da me je zanimalo! Tako je započelo istraživanje bakinog ormara. Pođite sa mnom jer nas čeka mnogo zanimljivih stvari i priča.

Baka je otišla po stari ključ, a ja sam sjela pored ormara. Stavila je ključ u bravu, tresla sam se od uzbuđenja. Otvorila je ormar, zagledala sam se u njega. Počela je vaditi stare stvari iz ormara. Prvo je izvadila svoje školske stvari. Svoju ploču, staro računalo i olovku. Izvadila je svoju kopču za kosu koju je najviše voljela nositi. Rekla je kako je te stvari podsjećaju na djetinjstvo. Zatim je izvadila svoju crvenu maramu u kojoj je, kako kaže, dobila prvi poljubac od djeda. Izvadila je i kišobran pod kojim se rado šetala po Hrvatskom zagorju. Toga se rado sjeća. Izvadila je svoju vjenčanicu koja je već malo požutjela. Rekla je: „ Ah, kako se lijepo sjetiti svog vjenčanja i svojih mladih dana.“ Iz ormara je uzela ljubavna pisma koja je dobivala od djeda dok je bio u vojsci. Pokazala mi je stari nakit kojeg je kao djevojka rado nosila. Rekla je kako se je uvijek voljela uređivati. Onda je izvadila svoj stari album. U njemu su bile stare fotografije na kojima je bilo prikazano njeno djetinjstvo, mladost i vjenčanje. Izvadila je svoj pribor za šivanje. Rekla je kako su prije svake večeri „ merkali“, a pogotovo u zimske večeri.

Tako je završilo proučavanje bakinog ormara. Od onog dana odlučila sam bolje čuvati svoje osobne stvari. Čuvajte ih i vi jer ćete u starosti rado gledati svoje uspomene i sjećati se mladih dana.

Lucija Kuhar

Mir je srce koje kuca za pravdu. Mir je bijeli golub i grana masline. Mir si ti, mir sam ja. Želim svijetu mir, mir u srcu, mir u tijelu.

Tea Podjaveršek

Uz Međunarodni dan mira...

Mir je ljubav
ovog lijepog svijeta,
kojeg nam daruje
naša Majka Marija sveta.

Mir je na svijetu
najvažnija stvar
koju treba svaki čovjek znati
i u srcu ga čuvati.

Za mene je mir
kada nema rata,
jer svakog čovjeka treba voljeti
kao svog vlastitog brata.

Paula Petrincec

Ljubavna pjesma

Ljubav je tajna,
ljubav je bajna,
ljubav je sjajna,
a najviše trajna!

U ljubavi mora biti mir
Kada osjetiš topli dodir.
Ljubavna pjesma je lijepa
i može biti „slijepa“.

Ljubav je osjećaj blag.
U ljubavi stalno gledaš zaljubljen
obraz drag.
Kada spomenem nekom VOLIM TE,
„da budeš moja sreća MOLIM TE“,
osjetim toplinu neku,
slatku, dugotrajnu, meku...

Ivana Mihalić

4. RAZRED

Jedan dan s družbom u mlinu

Stiglo je jutro. Teško sam se probudio. Doručkovao sam i krenuo u školu. Na ulaznim vratima čekao me Pero. Nismo išli u školu nego smo skupljali družbu i krenuli u mlin.

Polako smo hodali šumom. Bosim nogama smo gazili blato koje je jučer kiša stvorila. Stigli smo u mlin. Razgledali smo svaki dio mlina i pronašli čuda koja mlin još uvijek čuva. Pero je predložio da svatko radi svoj posao. Ja sam popravljao krov, a Šilo mi je dodavao alat. Milo Dijete je pronašao čamac koji mu se tako svidio da ga nije želio napustiti da nam u nečemu pomogne. Ručali smo, a onda se primili dalje posla. Divljak i Budala su lovili ribe, ali nisu mogli uloviti ni najmanju. Medo je brao trešnje u voćnjaku gazde Marka. Nije mogao raditi jer mu je bilo zlo od trešanja koje je vječito jeo. Već je sunce zalazilo, a družba i ja smo još bili u mlinu. Na crkvenom satu u daljini je pokazivalo sedam sati. Svi smo skupa krenuli kući. Roditelji su bili ljuti na nas, ali nismo dobili batine. To je bio naporan dan u mlinu.

Nikola Horvatek

S Kosjenkom na konju

Jednog dana krenula sam s Kosjenkom na put. Na put smo krenule na konju koji je bio brz kao munja.

Prolazile smo kroz razne krajeve i svašta vidjele. Vidjele smo planine koje su tako visoke, a iznad njih bijele oblake i ptice koje lete nad njima. U jednoj dolini vidjele smo srnu i malo lane kako pasu travu. Zec je trčao zajedno s nama kroz šumu. Došle smo do jednog jezera koje se nalazilo usred šume. Bilo je predivno i tako bistro da si mogao vidjeti ribice kako plivaju. Već smo bile umorne i odlučile smo se vratiti kući. Naš konj Vranac, tako smo ga nazvale iako nije bio vranac, vratio nas je kući.

Bilo je to prekrasno putovanje.

Ivana Kuhar

Matija Horvatek

Ivan Tkalec

Hvala ti, vjetre!

Preljepo je popodne. U krošnji se čuju predivni zvukovi. To je vjetar koji svira i zviždi najljepšu melodiju.

Ptice se odmaraju na granama, a vjetar i dalje svira. Sada su i vrapčići počeli zviždati u skladu s vjetrom. Živ- živ, čiv- čiv, čuju se maleni vrapčići. Sunčeve zrake snažno siju i griju. Probijaju kroz krošnju u kojoj vjetar zviždi i pjeva. Obožavam slušati tu melodiju. Hvala ti, vjetre, na tim lijepim notama koje sobom носиš cijelim svijetom!

Lijepo je kad vjetar svira u krošnji, ali još je ljepše kad pjesma vjetra podiže morski val koji snažno udara u stijene. Hvala ti, vjetre, što sviraš na moru! Hvala ti, vjetre što sviraš za mene i za sve ljude koji vole tu melodiju, bila ona u krošnji, valu, ili negdje drugdje gdje ju još nisam čula. Hvala ti vjetre!

Maja Jelačić

5. RAZRED

GDA SEM SUNČANICA BIL

Gda sem sunčanica bil
se su z mene delali:
grickalice, ulje, jela,
kokošam su me davali.

Gda su v jutro došli,
su me hteli odsekati.
I su, al' sam bil težek
da su me jedva nosili!

Pokle su si malo počinili,
a onda su me celega zasekali
da nisem mel ni ruk, ni tela,
samo mi je ostala žuto črna glava.

Ivan Slovenec

MAČKORI V SNEGU

Mačkori voliju po hižama hoditi
i ljudima noščanike sprazniti.

Bilo vune sonce, bil vune sneg,
hodiju oni čez beli breg.

Mačkori su v selo došli,
na malo dokši put su pošli.

Za mačkore vse je belo.
Sneg je prekril celo selo.

Davor Ilić

GDA SEM ŠENICA BIL

Gda sem šenica bil,
v dežu sam se hmil.
Veter me zibal sim pa tam,
ali ja sem na mestu stal.

Dedek je srpa zel
i vrat mi odrezel.
Vu vreču me del,
a kamen me zamljel.

Babica me zmesila,
v peč dela.
S peči su me zvadili
skup me veselo pojeli.

Ivan Barlović

Alenka Krznar

BEŽITE MAČKORI; PADA SNEG

Mačkore bežiju,
snega se bojiju.
Vse se počelo beliti,
mačkori su počeli noriti.

Jako noriju,
ali i bečiju.
Bežiju prek brega,
ne zna se gda bu im dost vsega.

Poglej, tam je coprnicica črna!
Kokot na dvorišču gledi
i hitro v kočjak beži.

Mačkori bežiju,
snega se bojiju.
Čeju se skriti
kaj se drugi ne buju trebali
strašiti.

Ljubica Šivak

Josip Turčin

GDA SEM ŠENICA BIL

Gda sem šenica bil,
Jako sam se veselil.

Si su me gledeli.
Gda me veter njiše,
izgledam kak valovi.

S kombajom su me poželi,
k mlinaru peljali.

Pa sem v kruhu završil.

Filip Haramina

5. RAZRED

Valentina Petrač

CRNA VREĆA SVETOG NIKOLE

Hoće li će i ove godine doći i laganim korakom poći u kuhinju gdje mi crna čizma stoji? Hoće li je moći podignuti s obzirom na svoje stare kosti? Hoću li dobiti poklone s obzirom na ružne stvari koje sam učinila ove godine? Idem odmah do svoje majke i reći ću joj: «Molim te, otidi do Nikole i zamoli ga da još pričeka sa crnom vrećom!»
«Žalim, ali ja nemam njegovu adresu!», tužno će moja mama.
«Znam je ja! Adresa je Sjeverni pol 33.»

Mateja Karlo

PROJEKT 5. RAZREDA - VREMENSKE ZONE

Na satu geografije u petom razredu obrađuju se vremenske zone. Istovremeno smo učili o vremenu i na satovima engleskog jezika i tako je nastao ovaj projekt. Novina koju smo saznali jeste da vrijeme nije svugdje isto, pa kada putujemo izvan naše države, treba i o tome voditi računa te pravilno podesiti svoje satove. Zemlja je podijeljena na 24 vremenske zone koje su na geografskoj karti prikazane okomito. Razlika između pojedinih vremenskih zona iznosi jedan sat. Kao početni vremenski pojas određen je onaj koji se ravna prema mjesnom vremenu početnog podnevnika. Kada se krećemo prema zapadu, oduzimamo jedan sat, a kada se krećemo prema istoku dodajemo jedan sat. Datumska granica je na 180°. Učitelji su nas podijelili u pet skupina. Svaka je skupina dobila jedan sat i predstavljala jedan grad: San Francisco, New York, London, Sydney i Zagreb. Točno u podne, po našem vremenu, podesili smo satove. Njih smo uz pomoć našeg domara Josipa postavili u aulu škole. Sada svaki gost koji posjeti našu školu može vidjeti koliko je sati u pojedinim gradovima svijeta.

6.a i 6.b RAZRED

JEDAN DAN U ŠKOLI IZ MOJE MAŠTE

Toga jutra sam preko računala odabrao predmet na koji želim ići. Odabrao sam mađioničarstvo i vožnju traktora. Spremio sam se za školu i pošao školskim avionom jer se škola nalazila na otoku usred lunaparka. Spustio sam se padobranom i dizalom došao na 67. kat. Tamo sam sreo kolege te smo zajedno otišli na tečaj mađioničarstva.

Naučili smo kako pisati nevidljive testove, kako od brokule napraviti sladoled. Umorni od tolikog rada sjeli smo i provozali se traktorima do lunaparka, gdje smo nastavili naporno kupovanje slatkiša i osvajanje nagrada.

Mario Iveković

MARELICA I MAGLA

Magla i mala voćka marelice
od jučer su najbolje prijateljice.

Dok ujutro magla se spusti,
marelici se ne vide ni prsti.

Magla se oko nje veselo njiše,
a marelica onda kiše.

Takve se čudne stvari događaju
kad magla i marelica nastupaju.

Ono malo vremena što su skupa,
vedro im srce snažno lupa.

U podne magle nema više,
a marelica jedva da i diše.

Njoj žalosne suze počnu liti,
ne zna da li će se je magla sjetiti.

Marina Tkalec

Nikolina Herceg

DEŽEK

Tiho, tiho dežek pada
jesen se bliži i listje
otpada.

Dežek pada kap po kap
dok se ne stvori celi slap.

Nebo se smračilo
i ive smočilo.

Dežeku se veseli sak
pak i đak šestak.

Marko Štih

RUŽO RUŽICE

Kroz prozor gledam ružu
na jutarnjoj rosi.

Lijepo mi misli do nje
pužu
i ljepota njezina suncu
prkosi.

Al' nek vjetrić malo pirne,
il sunce je obasije,
latice postanu mirne
i nije veličanstvena kao
prije.

Valentino Hrček

Valentina Posavec

Zemlja Vječne Mladosti

Postoji li uopće Zemlja Vječne Mladosti?! Ja mislim da postoji u srcu svakog čovjeka.

Hoću reći da se u svakome od nas nalazi Zemlja Vječne Mladosti samo je treba znati probuditi i pokazati.

Živio tako jednom jedan dječak. Mrgud. Tako su ga zvali. Stalno je bio mrzovoljan, nenasmijan, spor i neveseo. Ni s kim se nije družio. Ni lopta, ni pikule, ni drveni romobil nisu ga zanimali. Kapu je spustio na uši da nikog ne čuje. Bio je odličan đak, sve petice. Ali prijatelja niti jednog. Nitko nije znao što mu je. Živjela je kraj njega u razredu i jedna djevojčica. Vesela, nasmijana, vedra, omiljena. Škola joj baš nije išla, ali to nije ni bilo važno. Svi su je voljeli jer je uvijek bila spremna na šalu, nasmijana, vesela, takva je svima bila i lijepa. Najljepša. Svi su bili potajno zaljubljeni u nju. Mrgud je nije ni primijetio. A ona? Bila je baš u njega zaljubljena. Od svih dječaka baš joj je on bio najinteresantniji. Željela se s njim družiti i pričati, ali on je bio hladan i drugačiji. Jednog se dana ona rolala na starim rolama. Jurila je našom ulicom nizbrdo. I da je Mrgud u zadnji čas nije ulovio pala bi pod jureći auto. Ona se prestrašila. Koljeno joj je krvarilo. Plačnim očima pogledala je njegove. A njegove duboke crne oči smijale su se jer se i on zaljubio. Primijetio je djevojčicu baš kad je pala. Pomogao joj je. U duši je osjetio toplinu. Zajedno su se počeli smijati.

Provodili su dane zajedno. Mrgud se sve više smijao i zabavljao. Djevojčica je ostala ista samo je popravila svoje ocjene i počela dobivati petice. Njegov je nadimak ostao isti, ali on se promijenio i postao vesela osoba. Sve to zahvaljujući rolanju, padu i jednom suznom pogledu vesele djevojčice. U duši su zauvijek ostali mladi, iako su sada veći starije osobe. I imaju unučad. Smiju se zajedno. Evo, smijeh i dobrotu su u nama. Trebamo ih znati iskoristiti i vječno ćemo biti mladi bez obzira na godine.

Tin August Žažar

SLIKE Z MOJE IVE

Na mojoj se ivi
nekež svetli,
to se zrela kruza blešči ...

Polek kruze
trsje se vidi.
Pokošeno od dračja
i pobranega grojzdja.

Hosta za jarkom
na krumper gleda,
repa se i rebunda
srnama smeji ...

Pisano cvetje fino diši,
a putec za trsjom
milo hnadol gleda.

Gda sonce zlatno
ječmen posvetli,
h momemu se srcu
vsako veselje razbudi.

Mateja Petrinec

BUBAKROS

Bubakros je auto koji će postojati u budućnosti. On će dobiti ime po svom izgledu jer je u obliku bubamare, a bit će jako udoban i prilagodljiv svim potrebama putnika.

U njemu će biti ugrađeno računalo, televizor i dostavljač. Dostavljač je stroj pomoću kojeg će putnici u autu dobiti jelo ili piće po želji.

Bit će također postavljen i kozmetički salon! Najčešće će se upotrebljavati kada treba krenuti u školu, a nisi se počesljala i oprala zube, kada ideš na spoj ili večeru ili kada želiš izgledati predivno.

Bubamarine crne točke bili bi prozori, ali ne obični već fotosenzibilni, pomoću kojih se štedi energija i iskorištava sunčeva svjetlost. Njezina glava bila bi također veliki prozor, a brisači njezine oči. Ticala će joj biti reflektori pomoću kojih će osvjetljavati cestu. Umjesto benzina pokretat će je sunčeva svjetlost, pa više neće biti hvatanja za glavu zbog visokih cijena goriva. Njezina najveća prednost je da je pokreće sunčeva energija, a opet je udobna i ne šteti okolišu.

Bubakros će biti pravi ekološki autić!

Ana Medvedec

7. RAZRED

O ČEMU RAZMIŠLJA JEDNA VISIBABA

28. veljače 2008., srijeda

Danas mi je dan bio relativno dobar, makar sam cijelo vrijeme strepila da neko zaigrano dijete ne nagazi na mene. Vjerovali ili ne, ali ja se još uvijek nisam oporavila od smrti moje sestre. Na nju je prošli tjedan nagazio neki bezobrazni dječak.

1. ožujka 2008., četvrtak

Svima je poznato da ja baš i nisam najljepša visibaba. Ponekad sam zahvalna što je tako, jer danas me ljepota mogla stajati života. Neka gospođa je tražila lijepu visibabu da je spreša i stavi u svoju zbirku cvjetova. Ne znam koga je na kraju izabrala. Voljela bih da nije nikoga.

2. ožujka 2008., petak

Današnji dan nije mogao početi gore. Jedna debela djevojčica s pokvarenim zubima me ubrala, otkinula mi sve latice s glave i onda, kao šećer na kraju, bacila me uz rub neke ceste. Ne znam kako ljudi mogu biti tako bezobzirni prema nama, tako lijepim biljkama.

3. ožujka 2008., subota

Danas sam se počela sušiti. Promatram ljude koji prolaze pokraj mene. Zar je moguće da od svih tih ljudi, nitko, baš nitko, nije primijetio mene? Čak me nije opazila ni ona nježna djevojčica koja je nešto tražila u travi, a onda i pronašla tik do mene.

4. ožujka 2008., nedjelja

Osjećam se nemoćno i sve sam slabija. Vode, vode, željela bih vode. Nisam sigurna, ali mislim da dolazi moj kraj...

Marija Štivić

Lucija Ilić

Zima odlazi, proljeće dolazi, Uskrs nam donosi

Ono se već lagano budi,
a s njime i svi ljudi.

Dolaze lijepi dani
veselim suncem obasjani.

S proljećem i Uskrs će doći
i kroz naše će srce proći.

Uskrs će donijeti najljepše
boje i cvijeće
i mnogo sreće.

Probudit će u nama veselje
i ispuniti naše želje.

Marko Tkalec

Marija Štivić

7. RAZRED

Dnevnik zaljubljenog sedmaša

1.siječnja 2000.

Bok, dnevniče! Jučer sam te posudio jednom kineskom dućanu jer nisam imao «love». Jako mi se sviđa jedna djevojka koja se zove Mirela pa ću ti ovih dana pisati o njoj. Usput, imam 13 godina i idem u 7. c.

2.siječnja 2000.

Danas sam je opet vidio u školi. Ona ide u 7. a. Vidjeli smo se tijekom odmora na hodniku i pozvao sam je na igralište u 16:00 sati kada počinje nogometni turnir. Samo me začuđeno pogledala i rekla: „Nema šanse!” pa odšetala dugim korakom.

3.siječnja 2000.

Nakon škole u 14:32 poslao sam joj poruku u kojoj sam je pozvao na koncert američke grupe «Korn». Na moje veliko iznenađenje odgovorila je velikim slovima: «DA». I tako smo se dogovorili da se nađemo sutra u 21:00 na stadionu Dinama.

4.siječnja 2000.

Bok, dnevniče, danas nemam vremena za pisanje, moram se pripremiti za spoj. Obećavam da ću sutra pisati mnogo više.

5.siječnja 2000.

Katastrofa! Ne mogu vjerovati da mi je to mogla napraviti. Mirela me ispred stadiona dočekala s nekim mulcima koji su me pola sata natjeravali po Zagrebu, dok me nisu uhvatili i prebili. Najgore se tek dogodilo kad mi je Mirela pljunula ravno u lice. Otrčali su smijući se, a ja sam plačuci odšetao kući. Nažalost, više neću pisati dnevnik!!!

Bok!

Alen Grgić

44

Ruke moje majke

Ruke moje majke najbolje su ruke na svijetu koje znaju što meni treba. Uvijek me iznova iznenade, uvijek me iznova podsjećaju kako sam sretan što me upravo one mogu milovati i brinuti o meni. One su čarobne jer svojom me čarolijom koja izvire iz majčinog srca uvijek razvesele i nasmiju koliko god meni bilo teško. A njene se ruke za svakoga brinu s istim osjećajem topline i srdačnosti.

Iako su joj ruke već umorne i izmučene od svakodnevnog rada, u svaki dan ulaze s istom dozom izdržljivosti i energije. Moja majka nikada ne posustaje. Nijedan posao nije joj težak. Njene ruke mogu i kopati, i mijesiti tijesto. One mogu napraviti da iz ničega nikne nešto. Ruke moje majke izvana možda izgledaju hrapave, ali uvijek pružaju dovoljno ljubavi i topline. Tada su ljepše od najljepšeg cvijeta. Na dugim prstima nastavljaju se nokti koji me ponekad znaju sasvim slučajno okrznuti po glatkom licu. No, ako se to i dogodi, njene ruke odmah tu ranicu zacijele posebnom vrstom čarolije za koju samo one znaju da postoji. A upravo ta čarolija je iz sata u sat, iz dana u dan sve veća i jača. S njom moja majka i njene ruke odlučno koračaju kroz ovaj svijet. Uz njenu pomoć pravilno i sigurno prolazim kroz svijet. Zbog toga što one uvijek znaju što meni treba, ja sam zadovoljan i sretan. Ako mi ikada ponestane samopouzdanja ili nastupe teškoće, moja će majka uz pomoć svojih čarobnih ruku to odmah srediti i izbrisati sve ružne trenutke.

Takva je moja majka. Srdačna. Topla. Druželjubiva i uvijek spremna drugima pomoći. Sretan sam što mene i moje bližnje njene ruke, iako izmučene od rada, sigurno vode kroz život.

Marko Brozović

8. RAZRED

Maturalac '07.

Dan koji ćemo još dugo pamti je 23. 6. 2007. godine. To je bio za nas sadašnje osmaše „dan D“. Iz Tuhlja smo krenuli u jutarnjim satima i pošli prema Vodicama. Bilo nas je 19 učenika i dvije sjajne učiteljice uz koje nam je boravak na maturalcu bio ugodniji, uz učiteljicu Ančicu i Pavicu. Svakako valja spomenuti i našu voditeljicu, te vozača koji su nam učinili svaki dan zabavnijim. Putovali smo 10 sati i putem posjetili Zadar. Vidjeli smo puno toga zanimljivoga. U 16 sati napokon smo stigli u Vodice. Hotel „Bili kamen“ nas je oduševio. Savršen smještaj, ukusna hrana, ljubazno osoblje, super društvo iz Bedekovčine i disko, za dobru zabavu u večernjim satima. Odmah drugi dan po dolasku, posjetili smo Nacionalni park Krka, gdje smo cijelo poslijepodne proveli kupajući se. Treći dan smo bili pošteđeni izleta i razgledavanja. Riječ sloboda je dobila novo značenje: kupanje i izležavanje na plaži, te šetnja obalom.

Ali zato smo četvrtog dana obišli čak dva povijesna grada, Šibenik i Trogir. Vidjeli smo povijesne crkve, spomenike i prirodne ljepote.

Bilo nam je stvarno lijepo i zato smo bili tužni kad se tako brzo približio dan našeg povratka. Na putu kući još smo posjetili Kninsku tvrđavu koja je posebice oduševila dečke. Put prema domu nije nam se više činio tako dugačak. U autobusu je vladala super atmosfera i pjesmi nije bilo kraja. No, izrazi lica odavali su prisutnost osjećaja tuge jer je sve tako brzo završilo.

I što na kraju zaključiti? Na maturalcu nam je bilo prekrasno! Sklopili smo nova prijateljstva, upoznali nove ljude, vidjeli mnogo toga zanimljivoga i upoznali djeličak naše domovine. Tih pet dana svima će nam zasigurno ostati u sjećanju kao najljepši dani u našem đlačkom životu. Najljepši đlački dani, provedeni s najboljim prijateljima na svijetu.

Martina Ilić

Intervju sa našim župnikom vlč. JOSIPOM VNUČEĆEM

*Kad ste počeli razmišljati o svećeničkom pozivu?

Počeo sam razmišljati s pet godina. S tadašnjim svećenikom koji je posebnu pažnju posvećivao ministrantima. Rađala se ideja da postanem svećenik.

*Što vas je potaknulo i privuklo da se odvažite na svećenički poziv?

Potaknuo me primjer svećenika, njegov život, angažman, želja za navještenjem Evanđelja.

*Jeste li imali potporu Vaših roditelja?

Nikad se nisu protivili, ali nisu očekivali da bi se takvo što moglo dogoditi. Pratili su me i uvijek usmjeravali da dobro promislim prije svake odluke, a posebno prije životnih odluka.

*Jeste li tijekom školovanja željeli odustati?

Ne mogu to nazvati željom za odustajanjem, ali sam promišljao jesam li ja za taj poziv i je li taj poziv za mene.

*Tko može biti primljen u bogosloviju?

U bogosloviju može biti primljen svaki učenik koji je završio četverogodišnju srednju školu i onaj koji ima želju postati svećenikom.

*Koliko dugo ste svećenik?

Punih trideset godina.

*Što vam je najdraže u tom pozivu?

Najdraže mi je raditi u službi Boga i ljudi, premda je to i često puta najteže. Najdraži trenutci su svakako oni kada osjetiš da je Bog preko tebe nastupio riječju ili djelom.

*Je li Vam danas žao što ste postali svećenik?

Ne, nikada nisam požalio. Jer, iako ima tereta, Bog mi daje snage i zadovoljstva.

*Što je najteže u svećeničkom zvanju?

Najteže je onda kada te ljudi doživljavaju kao radnika koji ima slabo poduzeće i lošeg šefa.

8. RAZRED

*Uz sve Vaše obaveze imate li vremena za neki hobi?

Hobi mi je sviranje. Volim se opustiti uz gitaru, harmoniku, glasovir. Pročitati kakvu knjigu, odigrati partiju bele i preferansa.

*Za kraj, što biste poručili današnjim mladima?

Neka provjeravaju vrijednost svega što konzumiraju (filmove, TV- serije, savjete) jer smatram da je današnje doba vrijeme velikih ponuda koje se mladom čovjeku čine kao lako i brzo ispunjavanje životnih želja. No bez muke nema vrijedne budućnosti.

Intervjuirao: Darko Kuhar

Pozdravljamo se s osmašima

Ivana Babić
Sanja Bregni
Filip Ciglencečki
Valentina Gajšak
Josip Glogoški
Manuela ,Glogoški
Ivan Hercigonja

Martina Ilić
Ivančica Komerički
Ivan Kramarić
Darko Kuhar
Valentina Kunšt
Nikolina Pavlinić
Nikola Pleško

Ivan Prekratić
Ana Štingl
Robert Šurina
Martin Turčin
Tomislav Zanoški
uč. Ančica Slaviček

Pismo djevojčici koja nas je prerano ostavila...

Draga Martina

Martina, generaciju naša nismo Te zaboravili. Zauvijek ćeš ostati u našim srcima i mislima. Ti ćeš biti naš Anđeo čuvar kroz cijeli život. Iako Si s nama bila kratko vrijeme, osvojila Si naša mala srca, našu dušu. Ostavila Si trag u svima nama svojim nježnim pogledom i milim licem.

Hvala Ti za to kratko vrijeme...

za to kratko prijateljstvo...

za tvoj divni osmijeh koji ti nikad nije silazio s lica...

za to kratko druženje kroz školske hodnike...

Volimo te naš mali anđeo!

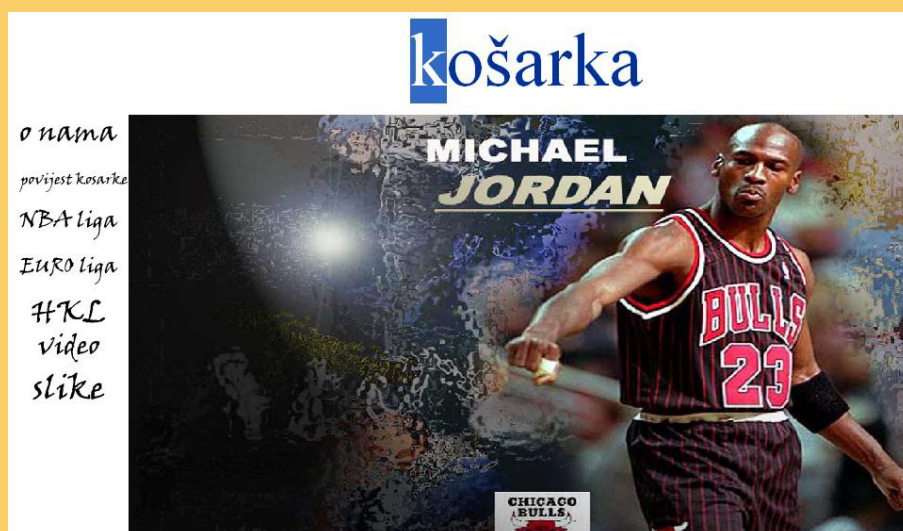

Da informatika danas ima sve veće značenje, ne pokazuju samo web- stranice naših učenika, već i učitelja. Naime, i učitelji imaju zadatak izraditi svoje Web stranice, kako bi naša škola sljedeće školske godine mogla imati svoju stranicu i biti prezentirana i na internetu. Kako će to izgledati i što će se sve tamo moći naći vidjet ćete u sljedećem broju Iskrice, a do tada nam preostaje diviti se još malo kreativnim uradcima naših učenika.

Naučili smo raditi i uspješno komunicirati u timovima te pokazali zavidnu razinu odgovornosti i predanosti radu.

Nakon što smo uspješno ovladali tehnikama izrade Web stranica rezultati nisu izostali. Predstavljamo Vam nekoliko radova:

Josip Glogoški, Tomislav Zanoški, Ivan Hercigonja 8. razred

Josip Glogoški, Tomislav Zanoški, Ivan Hercigonja 8. razred

V SVIJETU TEHNOLOGIJE

Manuela Glogoški, Ana Štingl, Nikolina Pavlinić, Valentina Gajšak 8. razred

Filip Ciglenečki, Ivan Prekratić, Robert Šurina 8. razred

VESELI KUTAK

MOZGALICE

1. Koliko je tri puta jedan?
2. Koliko je sati, ako je mala kazaljka na dvanaest, a velika kazaljka između jedan i dva?
3. Ako kupimo 10 jaja ostati će nam 60 lipa, a ako kupimo 11 jaja, nedostajati će nam 90 lipa. Koliko stoji jedno jaje?
4. Zbroj tri broja je 640. Drugi od njih je 4 puta manji od prvog i tri puta veći od trećeg. Nađi te brojeve!
5. Tko je poštuje, ostaje bez riječi. Što je to?
6. Tko stari postajući mladićem?
7. Tko je prvi napravio krug oko Zemlje?
8. Kakvu mrežu ribar ne može upotrijebiti?
9. Što je usred sunca?

ZAGONETKE ZA STARIJE Pogodi što je to!

1. Bijela njiva, crno sjeme, mudra glava koja sije.
2. Kućica u gorici na jednoj nožici.
3. Puna škola đaka, ni od kuda vrata.
4. Sam lončić u polju vri.
5. Trči trči trčuljak, visi visi visuljak; Boga moli trčuljak da otpadne visuljak.

ZAGONETKE za MALENE

1. Ticala su duga, svaki krov ih ima. Druže se s dimnjacima.
2. Tata- rataa! Kad zatrubim oko sebe sve razbudim. Mičite se s mjesta, gospodar sam cesta.
3. Crvena joj haljinica prepuna točkica. Ne bleji, a ipak je ovčica.
4. Kotači mi hitno lete, nosim vas na izlete. Brz sam poput zeca, voze me i djeca.
5. Glazbenik ljeta veselo pjeva na radost svijeta, a usred zime moli mrave da u dom ga prime.
6. Na glavi mi crveni se kapica. U šumi mi živi bakica. Zovu me
7. Kad zaboje nas leđa stara, nosiš nas kod postolara.
8. Latice mu vjetar njiše, on cvijeta i miriše.
9. Bez nogu i ruku, tanak u struku, po glavi ga stalno tuku.
10. Prijatelj je kose, svakog dana pred zrcalo ga nose.
11. Na stablu je kod kuće. Noću tiho čuće.

Odgovori: Mozgalice: 1. 111, 2. 12, 3. Jedno jaje stoji kunu i pedeset lipa, 4. To su brojevi 480, 120, 40, 5. Tišina, 6. Djeca, 7. Mjesec, 8. Pankovnu mrežu, 9. Slovo n.
Zagonetke: 1. Pismo, 2. Glijivo, 3. Lubenica puna sjemenki, 4. Mravinjak, 5. Prase i žir.
Odgovori: 1. auto, 2. ? 3. bubamara, 4. bicikl, 5. cvrčak, 6. Crvenkapica, 7. cipela, 8. cvijet, 9. čovao, 10. češalj, 11. ?

DOBRODOŠLI U DJEČJI SVIJET

Od kolijevke pa do groba najljepše je đачko doba. Mi smo posjetili naše najmlađe đake i postavili im nekoliko mudrih pitanja, a zauzvrat dobili još mudrije odgovore. Iako su male glavice, često baš one kriju mnogo znanja. Je li to bio i ovaj put slučaj, prosudite sami u prilogu koji slijedi. Nadam se da ćete uživati kao i ja. Inače, ova vam stranica može poslužiti za relaksaciju kao i za vježbanje. Naime uz puno smijeha, trbušni mišići postaju čvršći....

ŠKOLSKKE PERLICE

>>>> Izraelci su u Egipat došli traktorom.
>>>> Grijev je dobro učinjeno zlo.
>>>> Izraelci su kod brda Sinaj napravili zlatno janje.
>>>> Brdo na kojem je Mojsije dobio 10 zapovijedi zove se Sinagoga.
>>>> Mojsije je rastavio Crveno more.
>>>> Vladavina ravnateljice u školi naziva se ravnateljizam.
>>>> Na satu prirode i društva u 4. razredu....
Učiteljica: Pogledajte na ploču da nismo zaboravili napisati koju nacionalnu manjinu.
Učenik diže ruku: Učiteljice jesmo, vikendaše!
>>>> Kako se zove ženska osoba koja radi u pekari? - Pekarnica.
>>>> U hrvatskom imamo sedam madeža. (umjesto padeža)
>>>> U maloj školi....
Učiteljica: Kako kažemo za osobu koja se visoko drži, misli da je najbolja, važno hoda uzdignute glaveRiječ počinje na u (traži se riječ UMIŠLJEN)
Učenik: Mi domaj velimo da je to gospon.
>>>> Vidite učiteljice moju frizuru. Mama mi je splela klepenicu. (umjesto pletenicu)
>>>> Joj, kak je vruće. Sad sigurno imam visoki klak. (umjesto tlak)
>>>> Opaska u dnevniku: Učenik nema knjige i cijeli sat nije ništa zapisao u bilježnicu jer kaže da se ne isplati pisati kad sve to ima u knjizi.
>>>> Učiteljica postavlja pitanje vezano uz temu automobili: Ima li možda netko od vas doma oldtimeru?
Učenik: Imam, dedeka.

TKO SU MALI ZELENİ?

- Trava.
- Kad se djeca obuku za fašnik.
- Pa svemirci naravno.
- Na televiziji.
- One gliste na zelenoj salati.

ŠTO JE TO VEGETARIJANAC?

- Onaj koji jede samo vegetu. A to je ono kaj mama stavlja u juhu.
- Vrsta mačke.
- Onaj koji ne jede meso.

ŠTO JE TO ALIGATOR?

- Stroj.
- Živi u pustinji.

TKO JE BISKUP?

- Velečasni.
- On ima štap i veliku kapu na glavi.
- Sveti Nikola.

ŠTO JE TO FARMA?

- Na televiziji navečer iza Dnevnika.
- Tamo gdje su životinje.
- Životinje ili su u štali ili na farmi.
- Tamo su Rafo, Jelena i koze, Svizac, konj, pajceki...

DOBRODOŠLI U DJEČJI SVIJET

NASLOV: ONA - ŠOK

RJEŠENJE: _____

Riješi osmosmjerku te otkrij koja se grana matematike bavi ovim geometrijskim likovima:

ŠILJASTI KUT

Željka Halbaša G.A

